

utórengés

Rába György halálára

hajnalban haltál meg
estére megmozdult a föld
megkocogtatták ablakom
nap mint nap elhaladtam
erkélyed alatt
néha sötétség
néha villódzó fény
a függöny mögött
már nem látogattalak
a sárga szivacs
többé már nem szív
magába semmit
ostoba műsorok
kassák-kép a falon
kopog egy túsarok

közvetítés

próbáltam közvetíteni
a szelet a balaton-partról
rögzítőre mondtam a látványt
hajókat jókait aqua pannóniát
kacsák totyogását
sugároztam
mint egy rádióállomás
leguggoltam az állatokhoz
ez vers mondta a barátom
amikor meghallgatta az üzenetet
felhő telepedett a hegyre
zászlórudak zörögtek a szélben
a boiler nem romlott el
nem kell kicserélni mondta
másnap visszarepült amerikába

röltex(t)

(71)

az ember
nem komoly
62 évesen

(72)

van egy füzet az asztalomon
7 éve mozdulatlan
vannak más tárgyak is
amikhez évek óta nem nyúltam

(73)

minden eltorzulhat
arcod lebontottad
bőröd szétszakadhat
körmöd elhasadhat
cafatokban foszlik le rólad
minden ami hamis mondtad

(74)

baader erzsébetet vártam
szorongva a kedvesben
még nem választották ketté
kilátás a tóra
babakocsit tolt maga előtt
meghökkenem megijesztett
a testvére gyerekét hozta el
megmutatni aki azóta felnőtt

(75)

két filmet láttunk együtt
a szakítást
és a válást a puskinban
szerettem az anyegint

(76)

beköltöztettem valakit a szívembe
és nem tudom onnan kirakni
azt is mondhatnám
beleszerettem egy kis hülyébe
rágja a szívem
esz a fene érte
összetorlódó érzések
mint alsó fogsorában a fogak

(77)

tálcáról eszegettél
mellettem az emeleten
(egembegem)
lopva néztelek
arra gondoltam
milyen lehet hozzád tartozni
elhessegettem a gondolatot
nem kínáltál meg
csak megkérdezted
nem zavar ha eszel
még nem kívántalak

(78)

„varsóból jövök
a hideg és a konferencia
eltakarta a várost
vittem a könyvet
ha egykor ezt írtad
legyen most igaz”

(79)

„kocsonya volt
és chanson-est lesz
séta a desszert”

(80)

kihúltak a versek
leforrázva idegrendszerem

pizsamavonszolás

„a pizsamára rászántam magam
nincs mit tenni
nincs miben járnom
az öltönyömön kívül
a magyar azt mondta
milyen szép pizsamát vett”
nem én voltam az a magyar
bár én is láttam miront pizsamában
lekvárt kanalizott egy üvegből
mint ahogy láttam ottlik pizsamáját
egy másik balázs mosta
sárga lett a víz
rába györgy pizsamáján
egyetlen gombbal vesződött
„délután megjavítottam a stoppolást
mert három helyen elrepedt
elfeküdt anyag
fekete fonallal fogtam össze”
a legjobb elmék pizsamáit
vonszolómagam után

látásból ismeret

levágatta
és sárgára festette a haját
a csobánkai lány
akivel reggelente
együtt utazom a buszon
mintha az arca is sárgább lenne
az orra szélesebb
réges-rég érettségizett
velem szemben ült
és tankönyvébe mélyedt
ostoba tételek
az apjának ékszerboltja volt
a pomázi állomáson
egyszer bement hozzá
esernyőt kérni
mert az eső épp eleredt
már a húgáért rajongok
magasabbra nőtt
mint a nővére
ő is szemüveges